

Subjekt a pravda

Pravda subjekt oslovuje, ale právě jen jako subjekt, tj. jeho niternou (nepředmětnou) stránku. Subjekt má však obě stránky, nepředmětnou i předmětnou. Jeho předmětná stránka je spjata s událostí, jejímž je subjektem (a s událostmi, k nimž se sama vztahuje). Událost sama je skutečnou (pravou) událostí jen díky tomu, že ‚má‘ svůj subjekt. Ale kde ho bere? Nikde, subjekty samostatně nikde „nejsou“, nejsou to jsoucna; událost si svůj subjekt musí vytvořit, ustavit, neboť se právě díky němu může stát (pravou) událostí, tj. vnitřně sjednoceným událostním děním, které má svůj počátek, průběh i konec.

(Písek, 190608-1.)